

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 5.12.2013
COM(2013) 860 final

2013/0416 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik

{SWD(2013) 498 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Begrundelse og formål

Tunesiens økonomi er blevet hårdt ramt af de indenlandske uroligheder oven på revolutionen i 2011, den manglende stabilitet i området (navnlig krigen i Libyen) og de svage internationale forhold, især i euroområdet, som er et område, Tunesien opretholder nære handelsmæssige og finansielle forbindelser med. I 2011 var landet i recession og på trods af det moderate økonomiske opsving i 2012, hvor der atter kom gang i turismen, de udenlandske direkte investeringer (FDI) og den økonomiske aktivitet generelt, er **de makroøkonomiske forhold stadig meget svage**. Der er især sket en forværring af betalingsbalance- og budgetsituationen, hvilket har skabt betydelige finansieringsbehov.

Efter at præsident Ben Ali blev afsat den 14. januar 2011, har landet taget store skridt til at indføre demokratiske mekanismer, bl.a. afholdelsen af frie valg og oprettelsen af et nationalt forfatningsråd. Selv om den politiske overgang ikke har været helt uden problemer og præget af ustabilitet, forventes forløbet at munde ud i vedtagelsen af en ny forfatning og afholdelsen af valg i første halvdel af 2014.

I midten af april 2013 indgik de tunesiske myndigheder en **24-måneders standby-aftale** med Den Internationale Valutafond (IMF) på **1,75 mia. USD** (400 % af kvoten), som blev godkendt af IMF's bestyrelse i juni. Formålet med standby-aftalen er at støtte regeringens økonomiske reformprogram, mindske risiciene for økonomien og fremme en bæredygtig og inklusiv vækst.

I den forbindelse anmodede den tunesiske regering den 28. august 2013 **EU om makrofinansiel bistand på 500 mio. EUR**, hvoraf en del af beløbet skulle ydes i form af gavebistand. Europa-Kommissionen foreslår Europa-Parlamentet og Rådet at yde makrofinansiel bistand til Tunesien **for højst 250 mio. EUR**. Bistanden vil tage form af mellemfristede lån uden gavebistand, idet Tunesien ikke opfylder kravene til at modtage gavebistand i forbindelse med makrofinansielle bistandsforanstaltninger.

Den foreslåede makrofinansielle bistand fra EU skal hjælpe Tunesien til at **dække en del af landets resterende eksterne finansieringsbehov i perioden 2014-2015 i forbindelse med IMF-programmet, som forventes at være på 3 mia. USD**. Det vil reducere risiciene mod landets betalingsbalance- og budgetsituation på kort sigt og samtidig støtte de tilpasnings- og reformprogrammer, der er aftalt med IMF og Verdensbanken, samt de reformer, der er aftalt under EU's budgetstøtteforanstaltninger, navnlig aftalen om statsopbygning, (*Programme d'Appui à la Relance* (PAR)), som delvist finansieres via EU's SPRING-program (støtte til partnerskaber, reformer og inklusiv vækst).

Den foreslåede makrofinansielle bistand er i overensstemmelse med målene fra G8's Dauville-partnerskabsinitiativ og den nye europæiske partnerskabspolitik. Det vil sende et signal til de andre lande i regionen om, at EU i en tid med økonomiske vanskeligheder er parat til at støtte lande, der iværksætter politiske reformer.

På den baggrund finder Kommissionen, at de politiske og økonomiske forhåndsbetingelser for en makrofinansiel bistandsforanstaltning af den foreslåede størrelse og art er opfyldt.

- **Generel baggrund**

Efter en svær recession i 2011, hvor økonomien skrumpede med 1,9 % som følge af indenlandske politiske uroligheder og konflikten i Libyen, begyndte et moderat opsving i 2012 på trods af de negative internationale og nationale forhold, og med udgangspunkt i den genoptagede turisme og tilstrømningen af FDI skønnes **BNP at stige** med 3,6 %. Til trods for det lovende opsving i produktionsaktiviteten og den stigende turisme i midten af 2013, har det fortsatte politiske dødvande, en vækst i EU (Tunesiens største handelspartner) og på vækstmarkederne, der er lavere end ventet, samt en dårlig høst hæmmet den økonomiske aktivitet. IMF ændrede for nylig sin prognose for BNP-væksten i 2013 fra 4 % til 3 %. Vækstprognosen for 2014 er også blevet nedjusteret fra 4,5 % til 3,7 %, og forventningerne er stadig negative som følge af den nationale politiske situation.

Arbejdsløsheden vækker stadig stor bekymring, idet den nåede 15,9 % i slutningen af juni 2013 sammenlignet med 13,5 % før revolutionen og er særlig høj blandt unge og kvinder. Der har været et stort **inflationspres** siden begyndelsen af 2012, hvilket især skyldes stigningerne i de regulerede energipriser og fødevarepriserne. I september faldt inflationen dog tilbage til 5,7 % (med en kerneinflation på 4,4 %) og forventes at forblive stabil på dette niveau.

I 2011 og de første måneder af 2012 førte Tunesien en ekspansiv **pengepolitik** som reaktion på det store outputgab og en relativt stabil kerneinflation. På grund af en stigende inflation og en fortsat forværring af balancen over for udlandet og på budgettet foretog den tunesiske centralbank flere finanspolitiske stramninger og har siden august 2012 øget referencesatsen med 50 basispoint (til 4 %).

Med hensyn til de **offentlige finanser** ville der i henhold til IMF-programmet ske en mindre finanspolitisk tilpasning i 2013, hvor underskuddet hovedsageligt som følge af omkostningerne i forbindelse med den planlagte rekapitalisering af bankerne og tilbagebetalingen af restancer forventedes at stige til 7,3 % af BNP. Den seneste udvikling tyder dog på, at målene vil blive overskredet, hvis der ikke træffes nye foranstaltninger (underskuddet forventes nu at nå 8,4 % af BNP, medmindre der træffes korrigerende foranstaltninger). Denne budgetforværring i 2013 forventes ligesom sidste år at blive delvist udlignet af en lavere gennemførelse af **offentlige investeringer**.

For at nå det programsatte underskudsmål på 6,4 % af BNP i 2014 opfordrer IMF til en yderligere tilpasning på ca. 2 procentpoint af BNP. De korrigerende foranstaltninger vil sandsynligvis bl.a. omfatte en tilpasning af energipriserne, samtidig med at der udvikles et mere målrettet sikkerhedsnet, skabes bedre kontrol over de offentlige lønudgifter (som tegner sig for ca. 13 % af BNP og ca. 60 % af indtægterne), indføres stigninger i punktafgifterne og foranstaltninger til at effektivisere de offentlige udgifter. De finansielle behov for rekapitalisering af finanssektoren bør også fastsættes ved lov.

Underskuddet i den offentlige sektor forblev på 44 % af BNP i 2012, men forventes at stige en anelse til 45,3 % af BNP inden udgangen af året og at toppe på 49,5 % af BNP i 2014. Gældsbetjeningen ligger stadig på overkommelige 6 % af de samlede udgifter.

Den genoptagede vækst i 2012 i en situation med en svag global efterspørgsel (især i EU) og de fortsat høje råvarepriser medførte, at underskuddet på de **løbende poster** steg til 8,1 % af BNP. Underskuddet er steget yderligere i 2013, og de seneste fremskrivninger peger på ca. 8,3 % af BNP sammenlignet med målet på 7,5 % af BNP i IMF-programmet. FDI-tilstrømningen i 2013 er også indtil videre 40 % mindre end forventet i IMF-programmet. Samtidig er der foretaget langt færre udbetalinger af officielle bistandsmidler end forventet. På grund af dette finansieringsunderskud og et underskud på de løbende poster, der er større end ventet, står Tunesien over for et betydeligt betalingsbalanceunderskud (på

ca. 750 mio. USD) i 2013, selv om et eventuelt lån fra Qatar kan bidrage til at nedbringe det. IMF forventer, at finansieringsunderskuddet vil blive dækket af et træk på 600 mio. USD på den udenlandske valutareserve i forhold til det oprindelige mål i programmet samt en yderligere indsnævring af de offentlige investeringer (som har et højt importindhold).

Efter at de officielle valutakursreserver steg delvist i 2012, begyndte de hurtigt at falde i begyndelsen af 2013. I slutningen af oktober var reserverne på 6,9 mia. USD, hvilket kun dækker 104 dages import. I slutningen af 2013 forventes de at ligge på 7,5 mia. USD, hvilket er et fald på 1,1 mia. USD i 2013 sammenlignet med en oprindeligt forventet stigning på 400 mio. USD. Dinarens nominelle effektive vekselkurs er faldet med ca. 12 % siden revolutionen og med ca. 6 % siden begyndelsen af 2013.

Krisen i 2011 fik negative virkninger for en række store banker, især de offentlige, som var mere udsatte over for den hårdt ramte turistsektor. Det fik den tunesiske centralbank til at gennemføre store likviditetsindsprøjtninger i forretningsbankerne i 2012 for at hjælpe dem med at dække deres refinansieringsbehov. Bankerne er dog allerede begyndt at afvikle disse lån. Ifølge IMF's program agter myndighederne at fortsætte denne rekapitalisering og omstrukturering af de banker, som blev påvirket af krisen.

Foruden behovet for at omstrukturere og styrke banksystemet omfatter andre væsentlige udfordringer bl.a. strukturreformer med henblik på at nedbringe arbejdsløsheden og øge erhvervsfrekvensen (især blandt kvinder) samt at reducere de indkomstmæssige og regionale uligheder. Desuden bør der lægges mindre vægt på udviklingen af en eksportindustri ved kysterne, da den kun i mindre grad bidrager til væksten, der bør gennemføres reformer af de ineffektive pristilskudsordninger, og det sociale sikkerhedsnet bør styrkes.

Den 7. juni 2013 godkendte IMF's bestyrelse som tidligere nævnt en toårig standby-aftale på 1,75 mia. USD (400 % af kvoten) med Tunesien. Hovedmålene med IMF-programmet er: i) at opretholde den makroøkonomiske stabilitet, bl.a. ved at gennemføre strukturreformer og ved en selektiv rekapitalisering af bankerne, ii) at støtte en inklusiv vækst, iii) at mindske den eksterne sårbarhed og iv) at styrke investorerne og donorerne tillid.

De nye fremskrivninger peger på, at der vil være et betydeligt behov for betalingsbalancestøtte i 2014-2015, idet det samlede eksterne finansieringsunderskud vurderes til 4,4 mia. USD. Finansieringsunderskuddet skyldes overvejende to ting: et fortsat stort underskud på de løbende poster og behovet for at opbygge valutakursreserver i 2014-2015. Hvis man ikke medregner udbetalingerne under standby-aftalen og Verdensbankens lån som led i udviklingspolitikken, står Tunesien i perioden over for et resterende eksternt finansieringsunderskud på 3 mia. USD. Den foreslåede makrofinansielle bistand fra EU vil dække ca. 10,8 % af det resterende finansieringsunderskud i 2014-2015.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

Ingen

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og mål**

EU ønsker at udvikle et nært forhold til Tunesien og støtte landets økonomiske og politiske reformer. I 1995 var Tunesien det første land i Det sydlige Middelhavsområde, der indgik en associeringsaftale med EU. Aftalen udgør fortsat retsgrundlaget for det bilaterale samarbejde. Gennem EU's partnerskabspolitik er de bilaterale forbindelser blevet uddybet yderligere, bl.a. ved vedtagelsen af femårige handlingsplaner, der fastsætter de strategiske mål for samarbejdet (den seneste handlingsplan dækker perioden 2013-2017). Desuden er Tunesien

også medlem af Middelhavsunionen. Tunesiens økonomiske forbindelser til EU er betydelige, idet størstedelen af landets handel foregår med EU. I 2012 tegnede EU sig for 68,1 % af Tunesiens eksport, mens 59,3 % af landets import kom fra EU. Tunesien er også yderst afhængigt af EU med hensyn til FDI og andre kapitalstrømme, pengeoverførsler og turistindtægter. I 2008 tilendebragte Tunesien afviklingen af told på industrivarer og blev dermed det første middelhavsland, der indgik en frihandelsaftale med EU. EU har tilbudt Tunesien at indgå en vidtgående og bred frihandelsaftale med henblik på at give Tunesien fuld adgang til EU's indre marked, men forhandlingerne er endnu ikke påbegyndt.

EU's makrofinansielle bistand vil supplere den samlede støtte på 445 mio. EUR under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og SPRING-programmet og de betingelser, der knytter sig til aftalen om statsopbygning, som EU deltager i. De to programmer supplerer og styrker hinanden, og gennemførelsen heraf bør derfor koordineres nøje. Gennem foranstaltninger til økonomisk og politisk styring vil den makrofinansielle bistand på kort sigt støtte betalingsbalancen, mens aftalen om statsopbygning vil fremme demokratiseringsprocessen. EU's makroøkonomiske bistand vil øge merværdien ved og effektiviteten af EU's øvrige finansielle instrumenter, idet den støtter de tunesiske myndigheders indsats med at indføre passende rammer for den makroøkonomiske politik og strukturreformer. Den vil samtidig supplere de ressourcer, der er stillet til rådighed af de internationale finansielle institutioner, bilaterale donorer og EU's øvrige finansieringsinstitutioner, og dermed bidrage til den samlede effektivitet af den finansielle støttepakke, der er vedtaget af det internationale donorsamfund i kølvandet på krisen.

Kort sagt er Tunesiens vej til et fuldt udviklet demokrati ikke uden udfordringer og behæftet med usikkerhed, men landet har taget væsentlige skridt til politiske reformer for at styrke de demokratiske institutioner og mekanismer, herunder indførelsen af et parlamentarisk flerpartisystem, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne. Landet påtænker også at gennemføre et økonomisk reformprogram med henblik på at skabe grobund for en bæredygtig, jobskabende og retfærdig vækst.

Forslaget om makrofinansiel bistand er i overensstemmelse med EU's tilsagn om at støtte Tunesiens økonomiske og politiske overgang. Det er også i overensstemmelse med ordlyden i to lignende afgørelser om Den Kirgisiske Republik og Det Hashemitiske Kongerige Jordan¹. Kommissionens forslag er navnlig som nærmere beskrevet i det ledsagende arbejdsdokument i overensstemmelse med principperne om bistandens ekstraordinære karakter, de nødvendige politiske forudsætninger, komplementaritet, konditionalitet og finansiell disciplin.

Kommissionen vil under hele den makroøkonomiske finansieringsforanstaltning løbende kontrollere og evaluere overholdelsen af disse betingelser. Kommissionens tjenestegrene vil, for så vidt angår evalueringen af de politiske forudsætninger, arbejde tæt med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

• Høring af interesserede parter

Makrofinansiel bistand ydes som en integrerende del af den internationale støtte til det økonomiske stabiliserings- og genopretningsprogram i Tunesien. Under udarbejdelsen af dette

¹ Afgørelse nr. 1025/2013/EU af 22. oktober 2013 om makrofinansiel bistand til Den Kirgisiske Republik; Udkast til afgørelse om makrofinansiel bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan, som forventes vedtaget i december 2013.

forslag om makrofinansiel bistand har Kommissionens tjenestegrene konsulteret Den Internationale Valutafond og Verdensbanken, som allerede har iværksat betydelige finansieringsprogrammer. Desuden har Kommissionen været i løbende kontakt med de tunesiske myndigheder.

- **Ekspertbistand**

Med hjælp fra eksterne eksperter vil Kommissionen i december 2013 foretage en operationel vurdering, hvori den vil kontrollere kvaliteten og pålideligheden af Tunesiens offentlige finansielle kredsløb og administrative procedurer.

- **Konsekvensanalyse**

Den makrofinansielle bistand og det økonomiske tilpasnings- og reformprogram, som er knyttet til den, vil bidrage til at lette Tunesiens finansieringsbehov på kort sigt, samtidig med at den støtter de politiske foranstaltninger, der tager sigte på at styrke betalingsbalance- og budgetsituationen og sikre holdbar vækst, jf. IMF-programmet. Den vil især bidrage til en mere effektiv og gennemskuelig forvaltning af de offentlige finanser, fremme finanspolitiske reformer med henblik på at øge skatteopkrævningen og forbedre progressiviteten i skattesystemet, støtte indsatsen for at styrke det sociale sikkerhedsnet, fremme reformer af arbejdsmarkedet (med henblik på at nedbringe arbejdsløsheden og øge erhvervsfrekvensen navnlig blandt kvinder) og fremme vedtagelsen af foranstaltninger til at forbedre de reguleringsmæssige rammer for handel og investeringer.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- **Resumé af forslaget**

Den Europæiske Union stiller makrofinansiel bistand til rådighed for Tunesien på et maksimalt beløb på 250 mio. EUR i form af et mellemfristet lån. Formålet med bistanden er at: i) hjælpe med at dække Tunesiens eksterne finansieringsbehov i 2014-2015 som fastslået af Kommissionen med udgangspunkt i IMF's overslag, ii) støtte den finanspolitiske konsolideringsindsats og den eksterne stabilisering i forbindelse med IMF-programmet, iii) fremme de tunesiske myndigheders indsats for at gennemføre foranstaltningerne i henhold til handlingsplanen mellem EU og Tunesien inden for rammerne af EU's partnerskabspolitik og iv) fremme iværksættelsen af strukturreformer med henblik på at forbedre den samlede makroøkonomiske forvaltning, styrke den økonomiske styring og gennemsigtighed og skabe bedre forhold for en holdbar vækst.

Bistanden forventes at blive udbetalt i tre lånerater. Den første rate (90 mio. EUR) forventes at blive udbetalt i midten af 2014. Anden rate (80 mio. EUR), som er betinget af en række politiske foranstaltninger, kan blive udbetalt i slutningen af 2014, mens tredje og sidste rate (80 mio. EUR) kan stilles til rådighed i første halvdel af 2015, forudsat at de politiske foranstaltninger er iværksat. Bistanden forvaltes af Kommissionen. Der vil blive anvendt specifikke bestemmelser om forebyggelse af svig og andre uregelmæssigheder i overensstemmelse med finansforordningen.

Udbetalingerne vil, som sædvanlig i forbindelse med det makrofinansielle bistandsinstrument, være betinget af vellykkede programrevisioner i henhold til IMF's finansielle ordning (standby-aftalen). Desuden skal Kommissionen og de tunesiske myndigheder fastlægge

specifikke strukturreformforanstaltninger i et aftalememorandum. Kommissionen vil fokusere på strukturreformer, der tager sigte på at forbedre den generelle makroøkonomiske forvaltning og forudsætningerne for holdbar vækst (f.eks. en gennemsigtig og effektiv forvaltning af de offentlige finanser, finanspolitiske reformer, reformer med henblik på at styrke det sociale sikkerhedsnet, arbejdsmarkedsreformer og reformer til at forbedre de reguleringsmæssige rammer for handel og investeringer).

Beslutningen om at udbetale hele den makrofinansielle bistand i form af lån er begrundet i Tunesiens udviklingsniveau (målt ved dets per capita-indkomst) og gældsindikatorer. Den er også i overensstemmelse med den måde, som Tunesien behandles af Verdensbanken og IMF på. Tunesien er således ikke berettiget til finansiering på lempelige vilkår fra hverken IDA eller IMF's fond for fattigdomsreduktion og vækst.

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 212 i TEUF.

- **Nærhedsprincippet**

Nærhedsprincippet finder anvendelse, for så vidt som målsætningerne om at genskabe den kortsigtede makroøkonomiske stabilitet i Tunesien ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne på egen hånd og derfor bedre kan nås af Den Europæiske Union. De vigtigste grunde er de budgetmæssige begrænsninger, der består på nationalt plan, og behovet for en stærk koordination mellem donorerne for at maksimere omfanget og effektiviteten af bistanden.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet det er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå målsætningerne om kortsigtet makroøkonomisk stabilitet, og går ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå dette mål.

Som konstateret af Kommissionen på grundlag af IMF's overslag i forbindelse med standby-aftalen svarer bistandsbeløbet til 10,8 % af det resterende finansieringsbehov for perioden 2014-2015. På grund af de tilsagn om bistand, som andre bilaterale donorer og multilaterale kreditorer har givet Tunesien, anses dette for at være en passende byrdefordeling for EU.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Det vil ikke være hensigtsmæssigt eller tilstrækkeligt med projektfinansiering eller teknisk bistand for at tage fat om disse makroøkonomiske mål. Den største merværdi ved makrofinansiell bistand i forhold til andre EU-instrumenter vil være at lette det eksterne finansieringspres og bidrage til at skabe stabile makroøkonomiske rammer, bl.a. ved at fremme en bæredygtig betalingsbalance- og budgetsituation, samt en passende ramme for strukturreformer. Ved at bidrage til indførelsen af passende overordnede rammer for makroøkonomiske og strukturelle politikker kan den makrofinansielle bistand øge effektiviteten af de aktioner, der finansieres i Tunesien under andre og mere snævert fokuserede finansielle EU-instrumenter.

Det foreslåede program vil også styrke regeringens reformbestræbelser og dens ønske om nærmere forbindelser med EU. Det kan bl.a. nås ved at fastlægge passende betingelser for udbetalingen af bistanden. Set i en større sammenhæng vil programmet desuden sende et signal til de andre lande i regionen om, at EU i en tid med økonomiske vanskeligheder er parat til at støtte lande, der har iværksat politiske reformer.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den planlagte bistand vil blive ydet i form af et lån og skal finansieres via en låntagning, som Kommissionen gennemfører på vegne af EU. Budgetomkostningerne ved bistanden vil svare til tilførslerne, med en sats på 9 % af de beløb, der udbetales i garantifonden for EU's eksterne långivning, fra budgetpost 01 03 06 ("tilførslerne til Garantifonden")². Ud fra den antagelse, at den første og anden udbetaling af lånet på et samlet beløb på 170 mio. EUR vil blive foretaget i 2014, og den tredje udbetaling af lånet på 80 mio. EUR vil blive foretaget i 2015, og i overensstemmelse reglerne for garantifondmekanismen, vil midlerne blive tilført i budgetterne for 2016-2017.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

- **Klausul om fornyet gennemgang/revision/udløb**

Forslaget indeholder en udløbsklausul. Den foreslåede makrofinansielle bistand stilles til rådighed i to et halvt år regnet fra den første dag efter aftalememorandumets ikrafttræden.

² Budgetpost 01 04 01 14 ændres fra og med budgettet for 2014 til budgetpost 01 03 06.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**om makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen³,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forbindelserne mellem Den Europæiske Union (herefter "Unionen") og Den Tunesiske Republik (herefter "Tunesien") udvikles inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP). Euro-Med associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Tunesien på den anden side trådte i kraft den 1. marts 1998. Ifølge denne associeringsaftale tilendebragte Tunesien i 2008 afviklingen af tolden på industrivarer, hvorved Tunesien blev det første Middelhavsland, der indgik en frihandelsaftale med Unionen. Den bilaterale politiske dialog og det økonomiske samarbejde er blevet videreudviklet inden for rammerne af ENP-handlingsplaner, hvoraf den seneste dækker perioden 2013-2017.
- (2) Tunesiens økonomi er blevet hårdt ramt af de nationale hændelser i forbindelse med begivenhederne i det sydlige Middelhavsområde siden slutningen af 2010, kendt som "det arabiske forår", og af den fortsatte uro i området, navnlig i nabolandet Libyen. Disse begivenheder og det svage globale økonomiske klima, især recessionen i euroområdet (som er Tunesiens vigtigste handelsmæssige og finansielle partner), har haft meget negative virkninger for Tunesiens økonomi og har ført til en nedgang i væksten og skabt store eksterne og budgetmæssige finansieringsunderskud.
- (3) Efter at præsident Ben Ali blev afsat den 14. januar 2011, afholdt Tunesien sit første frie og demokratiske valg den 23. oktober 2011. Siden da findes der et nationalt forfatningsråd, og selv om den politiske overgang ikke har været helt problemfri, gør de vigtigste politiske aktører en vedvarende indsats for at gennemføre reformer med henblik på at opnå et fuldgyldigt demokratisk system.
- (4) Siden det arabiske forår begyndte, har Unionen ved forskellige lejligheder givet tilsagn om at ville støtte Tunesien i landets økonomiske og politiske reformproces. Dette tilsagn blev bekræftet i konklusionerne fra mødet i Associeringsrådet mellem Unionen

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ Europa-Parlamentets udtalelse af2012 og Rådets afgørelse af...2012.

og Tunesien i november 2012. Finansiell støtte fra Unionen til Tunesiens reformproces er i overensstemmelse med Unionens politik over for det sydlige Middelhavsområde, som fastsat i forbindelse med den europæiske naboskabspolitik.

- (5) Makrofinansiell bistand fra Unionen bør være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte, hvis sigte er at genoprette en holdbar ekstern finansieringssituation for støttemodtageren, og som bør understøtte gennemførelsen af et politisk program, der indeholder stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger til forbedring af betalingsbalancesituationen, navnlig i løbet af programperioden, og styrke gennemførelsen af relevante aftaler og programmer med Unionen.
- (6) I april 2013 indgik de tunesiske myndigheder og Den Internationale Valutafond (IMF) en ikkeforebyggende treårig standby-aftale (herefter "IMF-programmet") på 1 150 mio. SDR til støtte for Tunesiens økonomiske tilpasnings- og reformprogram. Formålet med IMF-programmet er i overensstemmelse med målsætningen for Unionens makrofinansielle bistand, nemlig at afhjælpe kortsigtede betalingsbalanceproblemer og gennemføre stærke tilpasningsforanstaltninger.
- (7) Unionen har under sit normale samarbejdsprogram stillet 290 mio. EUR til rådighed i gavebistand for perioden 2011-2013 til støtte for Tunesiens politiske og økonomiske reformdagsorden. Desuden er der under SPIRNG-programmet (støtte til partnerskaber, reformer og inklusiv vækst) bevilget 155 mio. EUR til Tunesien i 2011-2013.
- (8) På grund af landets forværrede økonomiske situation og fremtidsudsigter anmodede Tunesien i august 2013 Unionen om makrofinansiell bistand.
- (9) Eftersom Tunesien er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, bør landet betragtes som berettiget til at modtage makrofinansiell bistand fra Unionen.
- (10) Idet der stadig er et betydeligt resterende eksternt finansieringsunderskud på den tunesiske betalingsbalance, som overstiger de midler, der er stillet til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, anses Unionens makrofinansielle bistand til Tunesien (herefter "Unionens makrofinansielle bistand") under de nuværende ekstraordinære omstændigheder for at være et hensigtsmæssigt svar på Tunesiens anmodning om støtte til den økonomiske stabilisering i kombination med IMF-programmet. Unionens makrofinansielle bistand støtter Tunesiens økonomiske stabilisering og strukturreformdagsorden, idet den udgør et supplement til midler, der stilles til rådighed under IMF's finansielle ordning.
- (11) Unionens makrofinansielle bistand bør sigte mod at støtte genoprettelsen af en holdbar ekstern finansieringssituation i Tunesien og derved støtte den økonomiske og sociale udvikling.
- (12) Fastsættelsen af beløbet for Unionens makrofinansielle bistand er baseret på en omfattende kvantitativ vurdering af Tunesiens resterende behov for ekstern finansiering og tager hensyn til landets evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, landet har til rådighed. Unionens makrofinansielle bistand bør supplere programmerne og de midler, der stilles til rådighed af IMF og Verdensbanken. Fastsættelsen af bistandsbeløbet tager også højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer og behovet for at sikre en retfærdig byrdefordeling mellem Unionen og andre donorer samt for den allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i Tunesien og merværdien af Unionens samlede engagement.

- (13) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige eksterne foranstaltninger, og andre af Unionens relevante politikker.
- (14) Unionens makrofinansielle bistand bør støtte Unionens eksterne politik over for Tunesien. Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele perioden med makrofinansiel bistand med henblik på at koordinere og sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.
- (15) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Tunesiens tilslutning til fælles værdier med Unionen, herunder demokrati, retsstat, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt landets tilslutning til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.
- (16) Det bør være en forudsætning for at yde Unionens makrofinansielle bistand, at Tunesien respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt sikrer respekt for menneskerettighederne. De specifikke målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand bør samtidig være at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af de offentlige finansforvaltningssystemer i Tunesien og at fremme strukturreformer, der har til formål at støtte en holdbar og inklusiv vækst, jobskabelse og finanspolitisk konsolidering. Kommissionen bør regelmæssigt føre kontrol med, at såvel forudsætningerne opfyldes, som at disse målsætninger nås.
- (17) For at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med denne makrofinansielle bistand beskyttes effektivt, bør Tunesien vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder i forbindelse med bistanden. Derudover bør det fastsættes, at Kommissionen gennemfører kontrol, og at Den Europæiske Revisionsret foretager den fornødne revision.
- (18) Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets bemyndigelse.
- (19) Størrelsen af den hensættelse, der kræves til den makrofinansielle bistand, bør være forenelig med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.
- (20) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt informere dem om udviklingen i forbindelse med bistanden og forsyne dem med den relevante dokumentation.
- (21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁵.
- (22) Unionens makrofinansielle bistand bør knyttes til økonomisk-politiske betingelser, som nedfældes i et aftalememorandum. For at sikre ens gennemførelsesbetingelser, samt af effektivitetshensyn, bør Kommissionen gives bemyndigelse til at forhandle disse betingelser med de tunesiske myndigheder under tilsyn af et udvalg sammensat

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. I henhold til nævnte forordning bør rådgivningsproceduren som hovedregel finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i forordningen. I betragtning af den potentielt store betydning af bistand på mere end 90 mio. EUR vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for transaktioner over denne tærskel. I betragtning af størrelsen af Unionens makrofinansielle bistand til Tunesien bør rådgivningsproceduren finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet og på enhver reduktion, suspendering eller annullering af bistanden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiell bistand til rådighed for Tunesien (herefter "Unionens makrofinansielle bistand") på højst 250 mio. EUR med henblik på at understøtte Tunesiens økonomiske stabilisering og reformer. Bistanden skal bidrage til at dække Tunesiens betalingsbalancebehov som angivet i det igangværende IMF-program.
2. Hele Unionens makrofinansielle bistand ydes til Tunesien i form af lån. Kommissionen bemyndiges til på vegne af Unionen at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner med henblik på at udlåne dem til Tunesien. Lånene skal have en løbetid på højst 15 år.
3. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der er indgået mellem IMF og Tunesien, og med de centrale principper og målsætninger i den økonomiske reform, som er fastlagt i associeringsaftalen mellem EU og Tunesien samt EU-Tunesien-handlingsplanen for 2013-2017 inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik. Kommissionen orienterer regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i Unionens makrofinansielle bistand, herunder udbetalingen heraf, og forsyner disse institutioner i god tid med den relevante dokumentation.
4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i to et halvt år fra første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der henvises til i artikel 3, stk. 1.
5. Sker der i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, et voldsomt fald i Tunesiens finansieringsbehov i forhold til de oprindelige fremskrivninger, reducerer Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 7, stk. 2, størrelsen af bistanden, eller suspenderer eller annullerer den.

Artikel 2

Det er en forudsætning for at yde Unionens makrofinansielle bistand, at Tunesien respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt sikrer respekt for menneskerettighederne. Kommissionen kontrollerer opfyldelsen af denne forudsætning gennem hele perioden for Unionens makrofinansielle bistand. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU⁶.

⁶ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

Artikel 3

1. Kommissionen aftaler efter rådgivningsproceduren i artikel 7, stk. 2, med de tunesiske myndigheder klart definerede økonomisk-politiske og finansielle betingelser, der fokuserer på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som Unionens makrofinansielle bistand skal være underlagt, og disse betingelser fastlægges i et aftalememorandum ("aftalememorandummet"), som omfatter en tidsramme for betingelsernes opfyldelse. De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der henvises til i artikel 1, stk. 3, herunder de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformprogrammer, som Tunesien gennemfører med støtte fra IMF.
2. Disse betingelser har især til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med de offentlige finansforvaltningssystemer i Tunesien, blandt andet ved anvendelsen af Unionens makrofinansielle bistand. Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med EU's udenrigspolitik skal også tages i betragtning ved udarbejdelsen af de politiske foranstaltninger. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med fremskridt med hensyn til opfyldelsen af disse målsætninger.
3. De detaljerede finansielle betingelser for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i en låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og Tunesiens myndigheder.
4. Kommissionen kontrollerer jævnligt, om betingelserne i artikel 4, stk. 3, fortsat er opfyldt, herunder om Tunesiens økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand. I den forbindelse arbejder Kommissionen tæt sammen med IMF og Verdensbanken og, når det er nødvendigt, med Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

1. Kommissionen stiller Unionens makrofinansielle bistand til rådighed for Tunesien i tre lånerater under iagttagelse af betingelserne i stk. 3. Raternes størrelse fastlægges i aftalememorandummet.
2. Den makrofinansielle bistand stilles om fornødent til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009⁷.
3. Kommissionen frigiver ratene under forudsætning af, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) forudsætningen i artikel 2 er opfyldt
 - b) en kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af et politisk program, der omfatter stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger støttet af en ikkeforebyggende IMF-kreditaftale, samt
 - c) gennemførelsen af de økonomisk-politiske betingelser i aftalememorandummet inden for en nærmere angiven tidsfrist.

⁷

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

Anden rate må ikke udbetales tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate. Tredje rate må ikke udbetales tidligere end tre måneder efter frigivelsen af anden rate.

4. Såfremt betingelserne i stk. 3 ikke opfyldes, suspenderer eller annullerer Kommissionen midlertidigt udbetalingen af Unionens makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om grundene til denne suspendering eller annullering.
5. Unionens makrofinansielle bistand udbetales til den tunesiske centralbank. Under iagttagelse af de bestemmelser, der fastlægges i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan Unionens midler udbetales til det tunesiske finansministerium som den endelige modtager.

Artikel 5

1. Låntagnings- og långivningstransaktioner i forbindelse med Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i euro med samme valørdato og må for Unionen ikke indebære nogen ændring af løbetiden eller udsætte den for eventuelle valutakurs- eller renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.
2. Tillader omstændighederne det, og anmoder Tunesien herom, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånebetingelserne indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at betingelserne for låntagningstransaktionerne indeholder en tilsvarende klausul.
3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder Tunesien herom, kan Kommissionen beslutte at refinansiere hele eller en del af sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner skal foregå i overensstemmelse med stk. 1 og 4, og må ikke resultere i en forlængelse af løbetiden for de pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.
4. Alle Unionens omkostninger, som vedrører de låntagnings- og långivningstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, afholdes af Tunesien.
5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 6

1. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁸ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012⁹.
2. Gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand er underlagt direkte forvaltning.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, af 26.10.2012, s. 1).

⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

3. Det aftalememorandum og den låneaftale, der indgås med de tunesiske myndigheder, skal indeholde bestemmelser:
- a) som sikrer, at Tunesien regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og i givet fald tager retlige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne afgørelse
 - b) som sikrer beskyttelse af Unionens finansielle interesser og navnlig fastlægger specifikke foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder, der kan påvirke Unionens makrofinansielle bistand, i henhold til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 988/95¹⁰, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹²
 - c) som udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, eller dens repræsentanter til at foretage kontrol og inspektion på stedet
 - d) som udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen og Revisionsretten til at foretage revision i og efter rådighedsperioden for Unionens makrofinansielle bistand, herunder dokumentrevision og revision på stedet, f.eks. operationelle vurderinger
 - e) som sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at Tunesien i forbindelse med forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand har været involveret i svig eller korruption eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser.
4. I forbindelse med gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand overvåger Kommissionen ved hjælp af operationelle vurderinger, om Tunesien råder over fornuftige finansielle arrangementer, administrative procedurer samt interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 8

¹⁰ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

¹¹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en vurdering af denne gennemførelse. I rapporten:
 - a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand
 - b) vurderes Tunesiens økonomiske situation og udsigter samt fremskridt med at gennemføre de i artikel 3, stk. 1, omhandlede politiske foranstaltninger
 - c) redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Tunesiens aktuelle økonomiske og finanspolitiske resultater og Kommissionens afgørelser om frigivelse af raterne af Unionens makrofinansielle bistand.
2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, som vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens gennemførte makrofinansielle bistand, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹³

Politikområde: Afsnit 01 – Økonomiske og finansielle anliggender

Aktivitet: 03 – Internationale økonomiske og finansielle anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

X Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

"At fremme velfærd uden for EU"

De vigtigste aktivitetsområder vedrørende GD ECFIN er følgende:

1. Fremme af gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik ved at udbygge den økonomiske analyse og styrke den politiske dialog og rådslagning om de økonomiske aspekter af handlingsplanerne.

2. Udvikling, overvågning og gennemførelse af makrofinansiel bistand til partnerlande uden for EU i samarbejde med de relevante internationale finansielle institutioner.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 1: "Tilvejebringelse af makrofinansiel bistand til tredjelande med henblik på at løse deres betalingsbalancekriser og genskabe holdbarheden i gælden over for udlandet"

Berørte ABM/ABB-aktiviteter Internationale økonomiske og finansielle relationer, global styring.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Den foreslåede bistand består af et EU-lån på 250 mio. EUR til Den Tunesiske Republik (herefter "Tunesien"). Formålet med bistanden er at bidrage til en mere holdbar betalingsbalancesituation. Bistanden, der bliver udbetalt i tre rater, vil hjælpe landet med at håndtere de økonomiske og sociale vanskeligheder, det befinder sig i som følge af den nationale og regionale uro. Den vil også fremme strukturreformer, som skal føre til en stigning i den holdbare økonomiske vækst og forbedre forvaltningen af de offentlige finanser.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Myndighederne skal regelmæssigt indberette en række indikatorer til Kommissionen og aflægge detaljeret rapport om opfyldelsen af de aftalte politikbetingelser forud for udbetalingen af anden og tredje rate af bistanden.

¹³ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

Kommissionens tjenestegrene vil løbende overvåge den offentlige finansforvaltning efter den operationelle vurdering af de finansielle kredsløb og administrative procedurer i Tunesien, der foretages i forbindelse med forberedelsen af denne foranstaltning. EU's delegation i Tunesien vil også foretage regelmæssige indberetninger om emner, der er relevante for overvågningen af bistanden. Kommissionens tjenestegrene vil holde tæt kontakt med IMF og Verdensbanken for at drage fordel af den indsigt, de har fået i forbindelse med deres igangværende aktiviteter i Tunesien.

Den foreslåede lovgivningsmæssige afgørelse indeholder bestemmelser om en årlig rapport til Rådet og Europa-Parlamentet, som skal omfatte en vurdering af gennemførelsen af denne foranstaltning. En uafhængig efterfølgende evaluering af bistanden vil blive udført inden for to år efter gennemførelsesperiodens udløb.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Udbetalingen af bistanden er betinget af, at der opnås tilfredsstillende resultater ved gennemførelsen af standby-aftalen mellem Tunesien og IMF. Derudover aftaler Kommissionen med de tunesiske myndigheder specifikke politikbetingelser, som er opført i et aftalememorandum og skal opfyldes, før den anden og tredje rate frigives af Kommissionen.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Ved at hjælpe landet med at håndtere det økonomiske chok, der skyldtes den nationale og regionale uro, vil forslaget om makrofinansiel bistand bidrage til at fremme makroøkonomisk stabilitet, økonomiske reformer og politiske fremskridt i landet. Ved at supplere de ressourcer, der er stillet til rådighed af de internationale finansielle institutioner, EU og andre donorer, vil den bidrage til den samlede effektivitet af den finansielle støttepakke, der er vedtaget af det internationale donorsamfund i kølvandet på krisen.

Det foreslåede program vil også styrke regeringens reformbestræbelser og dens ønske om nærmere forbindelser med EU. Det kan bl.a. nås ved at fastlægge passende betingelser for udbetalingen af bistanden. Set i en større sammenhæng vil programmet desuden sende et signal til de andre lande i regionen om, at EU i en tid med økonomiske vanskeligheder er parat til at støtte lande, der har iværksat politiske reformer.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Siden 2004 er der i alt gennemført femten efterfølgende evalueringer af makrofinansielle bistandsforanstaltninger. I disse evalueringer konkluderes det, at makrofinansielle bistandsforanstaltninger reelt – om end nogle gange i beskedent og indirekte omfang – bidrager til at forbedre den økonomiske stilling over for udlandet og den makroøkonomiske stabilitet samt gennemføre strukturreformer i modtagerlandet. I de fleste tilfælde havde de makrofinansielle bistandsforanstaltninger en positiv indvirkning på modtagerlandets betalingsbalance og bidrog til at lempe de budgetmæssige begrænsninger. De medførte også en lidt større økonomisk vækst.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

EU er blandt Tunesiens største donorer. EU har på grundlag af sit normale samarbejde stillet 290 mio. EUR til rådighed i gavebistand for perioden 2011-2013

til støtte for Tunesiens politiske og økonomiske reformdagsorden. Derudover er der under SPRING-programmet bevilget 140 mio. EUR til Tunesien i perioden 2011-2013.

Den største merværdi ved den makrofinansielle bistand i forhold til andre EU-instrumenter vil være et bidrag til at skabe stabile makroøkonomiske rammer, blandt andet ved at fremme en holdbar betalingsbalance- og budgetsituation, samt en hensigtsmæssig ramme for strukturreformer. Den makrofinansielle bistand er ikke en fast finansiell støtte og er heller ikke beregnet til at støtte den økonomiske og sociale udvikling i modtagerlandene. Den makrofinansielle bistand skal standses, så snart landets eksterne finansielle situation er blevet bragt tilbage på en holdbar kurs. Det er derefter meningen, at den skal afløses af EU's almindelige samarbejdsbistandsinstrumenter.

Den makrofinansielle bistand er også beregnet til at supplere interventioner fra de internationale finansielle institutioner, navnlig de tilpasnings- og reformprogrammer, der er støttet af IMF's standby-aftale og Verdensbankens lån som led i udviklingspolitikken.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

X Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

X Forslag/initiativ i kraft i 2,5 år fra aftalememorandumets ikrafttræden som angivet i afgørelsens artikel 1, stk. 4

X Finansielle virkninger fra 2014 til 2017

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁴

X **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Denne bistand er makroøkonomisk, og den er opbygget i overensstemmelse med det IMF-støttede økonomiske program. Kommissionens overvågning af foranstaltningen finder sted på grundlag af udviklingen i gennemførelsen af standby-aftalen og de specifikke reformforanstaltninger, der skal fastlægges i et aftalememorandum med de tunesiske myndigheder (jf. også punkt 1.4.4).

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

De foreslåede makrofinansielle bistandsforanstaltninger er forbundet med risici af forvaltningsmæssig og politisk karakter.

Der er risiko for, at den makrofinansielle bistand, som ikke er afsat til formålsbestemte udgifter, anvendes på svingagtig vis. Generelt findes denne risiko i forbindelse med faktorer som kvaliteten af forvaltningssystemerne i centralbanken og finansministeriet og tilstrækkeligheden af de interne og eksterne revisionsmuligheder.

¹⁴

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

En anden væsentlig risiko for foranstaltningen skyldes den økonomiske og politiske usikkerhed i området, navnlig i Libyen, som har direkte konsekvenser for den tunesiske økonomi. På nationalt plan er den største risiko ustabilitet i forbindelse med vanskeligheder i den politiske og økonomiske reformproces. Den fulde gennemførelse af stabiliserings- og reformforanstaltningerne, der støttes af det internationale samfund, herunder den foreslåede makrofinansielle bistandsforanstaltning, vil kunne undermineres af social utilfredshed.

Endelig er der risici, som skyldes en mulig svækkelse af det europæiske og globale økonomiske miljø og en stigning i de internationale energi- og fødevarerpriser.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Den makrofinansielle bistand vil blive verificeret, kontrolleret og revideret på Kommissionens ansvar af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og af Den Europæiske Revisionsret.

2.2.3. Omkostninger og fordele ved kontrol og forventet omfang af manglende overholdelse

Basisomkostningerne for Kommissionen i forbindelse med verificerings- og kontrolmetoderne samt omkostningerne ved den operationelle vurdering af finansielle og administrative kredsløb, der foretages forud for foranstaltningen, er beskrevet i tabel 3.2.1. Endvidere er der omkostninger for Den Europæiske Revisionsret og ved mulige OLAF-interventioner. Den operationelle vurdering bidrager ikke kun til at vurdere risici for misbrug af midlerne, men giver som en yderligere fordel nyttige oplysninger om de nødvendige reformer inden for forvaltningen af de offentlige finanser, som afspejles i de politiske betingelser, der er knyttet til foranstaltningen. Med hensyn til omfanget af sandsynlig misligholdelse vurderes risikoen for misligholdelse (i form af manglende tilbagebetaling af lånet eller misbrug af midlerne) at være lav på grundlag af de erfaringer, der er gjort med det makrofinansielle bistandsinstrument siden dets indførelse.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

For at mindske risiciene for svigagtig anvendelse vil der blive truffet en række foranstaltninger:

For det første indeholder retsgrundlaget for forslaget om makrofinansiel bistand til Tunesien en bestemmelse om foranstaltninger til forebyggelse af svig. Disse foranstaltninger vil blive yderligere uddybet i aftalememorandummet og låneaftalen, der indeholder en række bestemmelser om inspektion, forebyggelse af svig, revisioner og inddrivelse af midler i tilfælde af svig eller korruption. Efter planen vil der endvidere blive knyttet en række specifikke politiske betingelser til bistanden, hovedsagelig inden for forvaltningen af de offentlige finanser, med henblik på at tilvejebringe større effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed.

For det andet vil Kommissionens tjenestegrene, inden aftalememorandummet indgås, med støtte fra de bemyndigede eksterne eksperter udføre en operationel vurdering af de finansielle kredsløb og administrative procedurer i Tunesiens finansministerium og centralbank for at opfylde kravene i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Denne gennemgang vil afgøre, om rammerne for en sund finansiel forvaltning af den makrofinansielle bistand er tilstrækkeligt effektive i Tunesien og omfatter områder som f.eks. ledelsesstruktur og organisation, ressourcestyring og -kontrol, it-sikkerhed, intern og ekstern revisionskapacitet samt centralbankens uafhængighed. I lyset af denne vurdering kan der efter aftale med de nationale myndigheder fastsættes særlige ordninger for

modtagernes forvaltning af midlerne. Bistanden vil endvidere blive indbetalt på en særlig konto hos Tunesiens centralbank.

Endelig vil bistanden blive verificeret, kontrolleret og revideret på Kommissionens ansvar af OLAF og af Den Europæiske Revisionsret.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende budgetposter

01 03 02: Makrofinansiel bistand

01 03 06– Tilførsler til Garantifonden¹⁵

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse.....]	OB/IOB (16)	fra EFTA- lande ¹⁷	fra kandidat- lande ¹⁸	fra tredjelande	iht. til finansforordni ngens artikel 18, stk. 1, litra aa)
4	01 03 02: Makrofinansiel bistand	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
4	01 03 06 Tilførsler fra Garantifonden	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

01 03 06 – Den Europæiske Unions sikkerhedsstillelse for lån, som EU har optaget med henblik på makrofinansiel bistand til tredjelande: Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande skal tilføres midler i overensstemmelse med forordningen om oprettelse af fonden som ændret. I overensstemmelse med denne forordning er lånene baseret på det udestående beløb ved udgangen af et år. Tilførselsbeløbet beregnes ved begyndelsen af år "n" som forskellen mellem målbeløbet og fondens nettoaktiver ved udgangen af år "n-1". Dette tilførselsbeløb opføres i år "n" i budgetudkastet for år "n+1" og indbetales i én transaktion ved begyndelsen af år "n+1" fra budgetposten "Tilførsler til Garantifonden" (01 03 06). Det betyder, at 9 % (maks. 22,5 mio. EUR) af det reelt udbetalte beløb vil blive taget i betragtning i målbeløbet ved udgangen af år "n-1" med henblik på beregningen af tilførselsbeløbet til fonden.

¹⁵ Budgetpost 01 04 01 14 ændres fra og med budgettet for 2014 til budgetpost 01 03 06.

¹⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁷ EFTA-lande: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁸ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

Den budgetpost ("p.m."), der afspejler budgetgarantien for lånet, vil kun blive aktiveret, såfremt der rent faktisk gøres brug af garantien. Det forventes, at der ikke vil blive gjort brug af garantien.

☐☐Nye budgetposter, som der er søgt om: ikke relevant.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme		4		[Udgiftsområde: EU som global partner]				
GD: <ECFIN>			År 2013 ¹⁹	År 2014	År 2015	År 2016	Året 2017	I ALT
• Aktionsbevillinger								
Budgetpost 01 03 06 Tilførsler til Garantifonden	Forpligtelser	(1a)				15,3	7,2	22,5
	Betalinger	(2a)				15,3	7,2	22,5
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ²⁰ (operationel vurdering og efterfølgende evaluering)								
Budgetpost 01 03 02	Forpligtelser	(3)	0,05			0,15		0,20
	Betalinger	(3a)		0,05		0,05	0,10	0,20
Aktionsbevillinger I ALT til GD ECFIN	Forpligtelser	=1+1a +3	0,05			15,45	7,2	22,7
	Betalinger	=2+2a +3		0,05		15,35	7,3	22,7

¹⁹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²⁰ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,05			15,45	7,2	22,7
	Betalinger	(5)		0,05		15,35	7,3	22,7
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)						
Aktionsbevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,05			15,45	7,2	22,7
	Betalinger	=5+ 6		0,05		15,35	7,3	22,7

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5			"Administration"				
			År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	I ALT
GD: <....>								
• Menneskelige ressourcer			0,030	0,028	0,021	0,010	0,016	0,105
• Andre administrative udgifter			0,015	0,015	0,010			0,040
I ALT GD ECFIN	Bevillinger		0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)		0,045	0,043	0,031	0,010	0,016	0,145

i mio. EUR (tre decimaler)

			År 2013 ²¹	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser		0,095	0,043	0,031	15,46	7,216	22,845
	Betalinger		0,045	0,093	0,031	15,36	7,316	22,845

²¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger.
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓													
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²²													
		År 2013		År 2014		År 2015		År 2016		År 2017			
	Type	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Samlet antal	Samlede omkostninger
- Resultat 1	Operationel vurdering	1	0,05									1	0,05
- Resultat 2	Efterfølgende evaluering							1	0,15			1	0,15
- Resultat 3	Tilførsler fra Garantifonden							1	15,3	1	7,2	2	22,5
Subtotal for specifikt mål nr. 1		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7
OMKOSTNINGER I ALT		1	0,05					2	15,45	1	7,2	4	22,7

²² Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål...".

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2013 ²³	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme									
Menneskelige ressourcer	0,030	0,028	0,021	0,010	0,016				0,105
Andre administrative udgifter	0,015	0,015	0,010						0,040
subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²⁴; den flerårige finansielle ramme									
Menneskelige ressourcer									
Andre administrationsudgifter									
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme									

I ALT	0,045	0,043	0,031	0,010	0,016				0,145
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved GD'ets omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

²³

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²⁴

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i fuldtidsækvivalenter

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
01 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			
XX 01 01 02 (i delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekte forskning)								
10 01 05 01 (direkte forskning)								
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter): ²⁵								
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den "samlede bevillingsramme")								
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)								
XX 01 04 ²⁶	- i hovedsædet							
	- i delegationerne							
XX 01 05 02 (KA, UNE, V - indirekte forskning)								
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)								
Andre budgetposter (skal angives)								
I ALT	0,227	0,212	0,159	0,076	0,121			

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Kontorchefer: Føre tilsyn med og forvalte transaktionen, vedtage rapporter om låneaftalen, lede besøg og vurdere fremskridt med hensyn til opfyldelse af betingelser. Kontor: Udarbejde aftalememorandummet, samarbejde med myndighederne og de internationale finansieringsinstitutter samt med eksterne eksperter ved operationelle vurderinger og efterfølgende evalueringer, gennemføre kontrolbesøg, udarbejde rapporter fra Kommissionens tjenestegrene, udarbejde kommissionsprocedurer for forvaltning af bistanden.
Eksternt personale	N/A

²⁵ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne.

²⁶ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

- X Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.

3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- X Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.